Ludas Matyi

ÁRA 8. PENGŐ

I. évfolyam, 15. szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1945 augusztus 26.

...búzát, békességet!

(Itt a terménybeszolgáltatás)

— Édes lányom add oda, én is úgy adtam oda...

Legújabb! Most érkezett!

Még 2 közmunka-rendelet várható

De mi lesz azután?

Az első közmunkarendelet tisztes jövedelmet biztosít a fővárosnak, de megvan az a hibája, hogy a legszegényebb népréteget — persze csak elvben — munkára kötelezi, hiszen a váltságdíjat nem mindenki tudja megfizetni. A most megjelent, úgynevezett közérdekű munkarendelet szociális jelentősége abban áll, hogy ennek értelmében ingyen is lehet — nem dolgozni. Illetékes körök ezzel bebizonyították, hogy egészen olcsón is lehet jót adni.

Ebben az új rendeletben ugyanannyi kivétel van, mint az előzőben. A két rendelet szerencsésen egészíti ki egymást, mert aki esetleg valamiképpen nem számított kivételnek az első rendelet alapján, az most egészen bizonyosan kivétel.

Valószínűnek mondható, hogy a nemsokára megjelenő úgynevezett „roppant-közérdekű-munkarendelet” már bizonyos összeget fog megállapítani a nemdolgozóknak. Erre bőséges fedezetet nyújt az első közmunkarendelet bevétele.

Minthogy azonban előbb-utóbb az építkezésnek meg kell indulnia, már most előkészítik a „kimondottan-közérdekű-munkarendeletet”, amely pénzzel meg nem válthatóan közmunkára kötelez minden olyan budapesti lakost, aki 1880 és 1927 között született és nincs megelégedve az eddigi közmunkarendeletekkel.

Egy büntetés következménye

A belvárosi Brach cipőkereskedőt Vas Zoltán 12.000 pengőre büntette, mert a 12.000 pengős cipőre nem tett kirakati árjelző cédulát. A kereskedő úgy döntött, hogy a jövőben csak cipőfűzőt árul. Azt megússza 22 pengővel.

A közmunkakötelezettség legújabb szabályozása

Mindenkinek részt kell venni a közmunkában,

alig párszázezer lesz csak mentes

Érvényes: lapzártáig

A percenként megjelenő közmunkarendeletet lapzártakor ismét szabályozták. Mire e sorokat írjuk, talán már nem gilt az egész, mert lehet, hogy közben újból szabályozzák és megjelenik a legeslegújabb pót pót-közmunkarendelet.

Kötelezettség nélkül közöljük tehát a pillanatnyilag új közmunkarendeletet, amely így szól:

Közmunkakötelezettség alá esik mindenki: a férfiak 18-tól 60-ig, a nők 18-tól 42 éves korig. Kivétel nincs.

Kivételt csak a házmegbizottak képeznek.

AKIK MENTESEK,

mert fontos hatósági funkciókat végeznek: élelmiszerjegyek, újraoltási bizonyítványok kiosztása, kereseti, jövedelmi és ebadóvallomások ellenőrzése satöbbi.

Kivételt képeznek továbbá az újjáépítési miniszter és tisztviselőkara,

AKIK MENTESEK,

mert ők az újjáépítés napszámosai: napszámban gyártják az új közmunkarendeleteket.

Kivétel alá esnek az államtitkárok is,

AKIK MENTESEK,

mert annyian vannak, hogyha közmunkára rendelnék őket, másra nem juthatna sor. Ez pedig mégsem kívánatos, mert az újjáépítésből mindenkinek ki kell venni a részét.

Kivételt képeznek a közmunka alól a feketézők is,

AKIK MENTESEK,

mert fontos láncszemei a lánckereskedelemnek.

Kivételek még a parkettáncosok, telefonszinésznők, a borbély, a fodrász, a szabó, a cukrász, a bur, a bur. a burkalappal, valamint a telefonszaknévsor szakmáiban foglalkoztatottak,

AKIK MENTESEK,

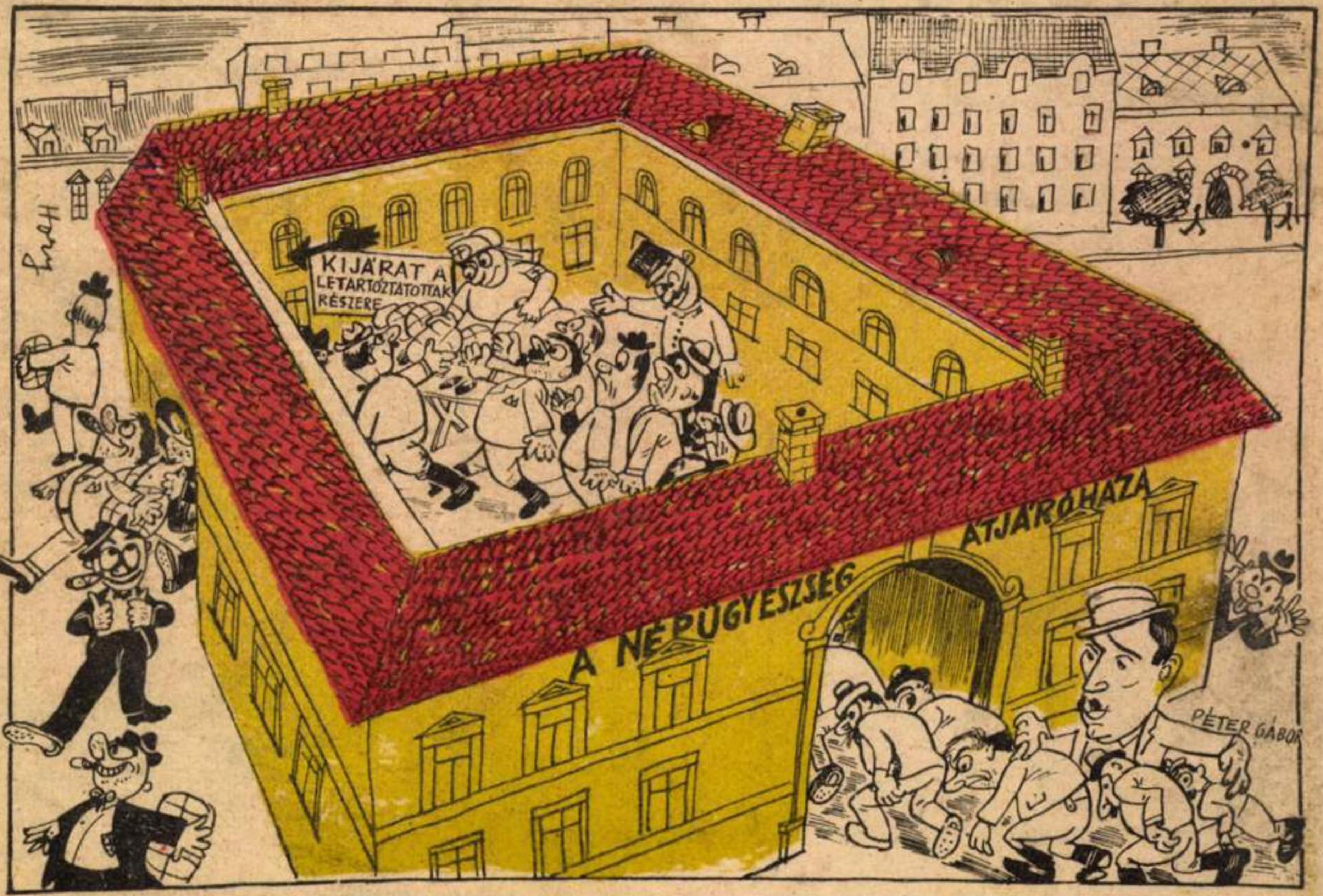
mert mentesek.

Nem esik kivétel alá Dolgozó János kőműves,

AKI NEM MENTES,

mert valakinek mégis csak részt kell venni az újjáépítésben.

A NÉPÜGYÉSZSÉG ÚJJÁÉPÍTÉSI TERVEZETE

A népügyészség sorozatosan szabadlábra helyezi a politikai rendőrség által elfogott bűnösöket. Így például ügyük tárgyalásáig szabadlábra helyezte *Nyisztor* Zoltánt, *Wünscher* Frigyest, legutóbb pedig vitéz *Fazekas* Péter dr. rendőrtanácsost, a hírhedt kiskunhalasi gettó felállítóját, nagyszigeti *Szigethy* Lajost, az Uránia mozi volt igazgatóját, aki ingyenelőadásokon mutatta be a Jud Süss-t a katonáknak. A szabadlábrahelyezettek közül *többen megszöktek,* úgy hogy a politikai rendőrségnek kell újra elfogni őket. *Az újjáépítésből a népügyészség is részt kér: ilyen k ó r s z e r ű átjáróházak építését kéri a szabadlábrahelyezések gyorsitása érdekében.*

Heltai Jenő: A régi nők

Tudod-e még a régi nőket?
Fáj még, hogy el nem érted őket?
Üres fejű, kóc-lelkű bábuk,
Szájuk piros volt, szép a lábuk.
Jöttek, ragyogtak, megigéztek,
Te meg dadogtál, mint a részeg,
Azt hitted akkor, túl nem éled,
Hogy mással hálnak, nem tevéled,
Gőgös királynők, tiszta hattyuk...
Talán még sírtál is miattuk.

Hányszor motyogtad zagyva lázban:
„Nem jól csináltam, elhibáztam.
Tovább kellett vón könyörögni
S jól járok én is, mint a többi.
Megkóstolom ízű húsát,
Nem ölne most a szomorúság.”
És hajtogattad még sokáig:
„Egyik bolond volt, rongy a másik,
Álmatlan éjjelt, szép szerelmet
Sem ez, sem az nem érdemelt meg.”

Gőgös királynők, tiszta hattyuk?
Hamar leszállt az alkonyatjuk.
Egy év... vagy öt-hat... s fényevesztett
Hazug bűbájuk kopni kezdett.
Jaj, hová lett a sok parázna,
Friss, fiatal test vad varázsa?
Izzó nyarukra hűvös ősz ült,
Sok meghízott... egy meg is őszült,
Templomba jár ma, vén boszorkány...
Szívedben elcsitult az orkán.

Tudod-e még a régi nőket?
Szeretted és gyűlölted őket.
Aztán te is vénülni kezdtél,
Elszáll az élet, úgy-e testvér?
Nem vagy te már a régi éhes.
Hány éves is vagy? Harvan éves?
Mire reád köszönt a hetven
Csak temetői látsz vén szívedben.
Itt nyugszik egy nő... ott megint egy...
Jó volt-e, rossz-e... az ma mindegy!

Az Uj Magyarország szerkesztőségében

— Hallom, főszerkesztő úr, hogy lapja egyre jobban terjeszkedik. Mondja, kérem, nincs szüksége a szerkesztőségnek még egy macskára?

Pesti vendéglő, 1945

— Aztán mit készít ebből a szép darab marhahúsból, főszakács úr?

— Hát, fiam, lesz belőle szarvaspörkölt, vaddisznósült, őzfilé, zergetokány és vagdalt libamell.

Nem lehessen tudni...

— Mondd, papa, mi gazdagok vagyunk...?

— Várj csak, fiam. Megnézem az aranyárakat.

Fekete péntek

— Olvasta a szenzációt? Tizenhatezerre zuhant a Napoleon!

— Akkor szóljon, ha olcsóbb lett a krumpli.

Fegyházba a feketézőkkel!

— Hová siet Sötét úr?

— Tudok egy helyet, ahol három mázsa zsír van eladó...

— Várjon! Átadna egy levelet a fiamnak Vácon?

Ez igy van...

— Maga mivel foglalkozik?

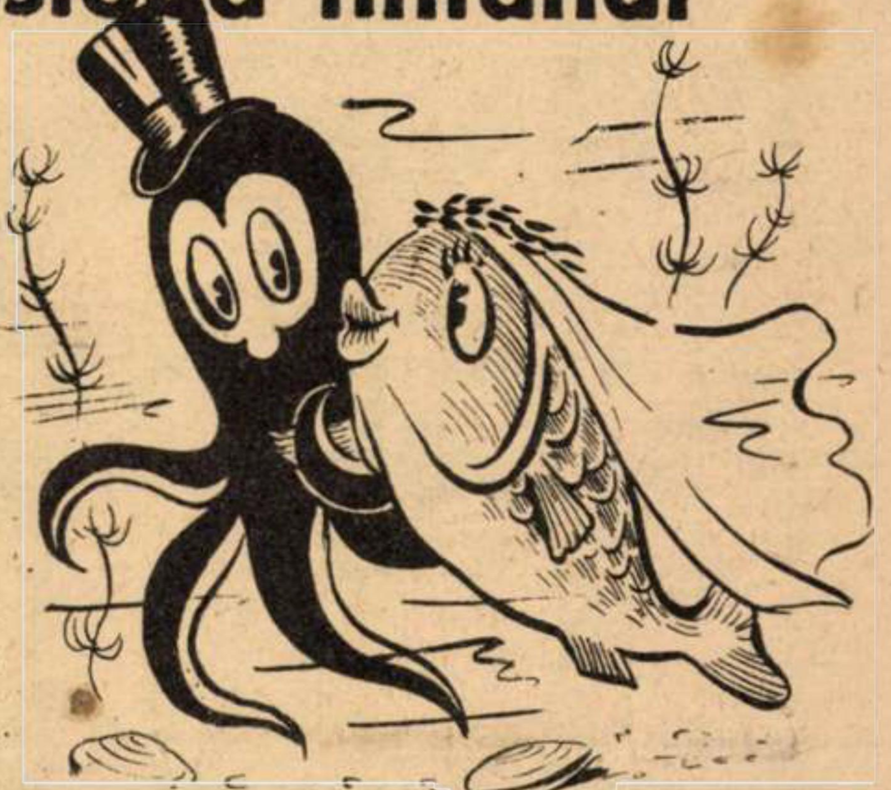
— Egy távolbalátó-készülékkel ügynökölök. Kopogjuk le: most vettem egy sarokházat. És maga?

— Nekem, sajnos, rosszul megy...

— Maga mit csinál?

— Én találtam fel azt a távolbalátót...

Az ostoba tintahal

A tintahal már hathetes volt és úgy gondolta, hogy ideje volna megnősülnie. Felvette tehát legjobb antracén-ruháját és elment házviznézőbe Pontyikához, mert hallotta, hogy annak sok a halpénze. A látogatás sikerrel járt, mert Pontyika igent mondott.

— Úgy élünk majd, mint hal a vízben — igérte a tintahal és megbeszélték a házasság körülményeit.

Úgy tervezte, hogy a halpénzt kiadja kosztra, s ha lesz már egy millója, vásárol magának egy tengeröblöt, hogy saját otthona legyen. Hiába intette őt a barátja, a harcsa:

— Vigyázz, Tinti, a pénz nem minden!

Kuporgatta a halpénzt a tintahal, kopoltyújához verte minden garast. Közben azonban az történt, hogy a halpénz értéke nagyot esett. Már arról tátogtak a halak, hogy lepecsételik a halpénzt. De az ostoba tintahal csak gyüjtötte. Azután, amikor már együtt volt a millója, kiderült, hogy nem egy szem tengert, de egy tengerszemet sem vehet érte. Pontyikát pedig már nem szerette, valósággal szálka volt a szemében.

Ebben az időben megint összeakadt a harcsával a Sás-eszpresszóban. A harcsa megpödörte a bajszát és azt mondta:

— Látod, Tinti, ostoba voltál. Az én pénzem most dollárban fekszik s ezért gazdag vagyok!

— Dehiszen te magad mondtad, hogy a pénz nem minden!

— Rosszul értetted, Tinti. Én úgy mondtam: a pénznem minden!

Tanulság: a pénznem boldogít.

A 7 legennivalóbb vicce

— Elhiszi, ha azt mondom, hogy szívesebben eszem egy tányér jó ciberelevest, mint egy borjúpörköltet?

— El.

— Na, akkor nagy marha maga!

Hangtalan Heti Híradó

Béke van!

— Béke van! A gázművek beszüntette a tüzet!

Kalandjaim a közvéleménnyel

Mi a közvélemény? A köz véleménye. Vagyis az összesség véleménye. Meg lehet tudni az összesség véleményét? Nem lehet megtudni. Az összesség nem ül sem kávéházban, sem másutt, az összesség nem sétál a körúton. Az összesség *van*, de *nem látható*. Még cifrább, hogy a köz véleménye *hallható*, de *nem lehet felelni neki*. Amióta rokonaim, ismerőseim és tisztelőim tudják rólam, hogy szerény munkatársa vagyok Ludas Matyinak, kötelezőnek érzik, hogy véleményt mondjanak a lapról. Baj ez? Nagy baj. Nagyon nagy baj? Nagyon nagy baj.

Terka néni például tegnap kijelentette, hogy volt a Matyiban egy cikk az automatikus zsemleaprítóról, ennél nagyobb marhaságot még nem olvasott, noha nyolcvanötéves és négyéves kora óta olvas. Nem sokkal utána Guszti sógorom így szólt:

— Tudod, van a Matyiban nagyon sok gyenge dolog, de legutóbb az a cikk az automatikus zsemleaprítóról, hát az valami kolosszális volt.

A házmesterem többizben mondta, hogy a gyerekrajzok a legifjabbak szagszervezetéről, *legkedvesebb olvasmánya*. Viszont hatéves unokahugom, Micike, közölte velem, hogy azokat a gyerekrajzokat hagyjuk már abba, mert a közönség azt hiszi, hogy a gyerekek mindig a bilin ülnek.

Dezső, a barátom (fogorvos), azon sír, hogy kevés a rövid vicc. Mindig megszámolja, de egyre kevesebb. Józsa, a felesége, azt mondja, ne adjak Dezsőre, a lap nagyon jó, csak az a baj, hogy sok benne a rövid vicc, ő mindig megszámolja, de egyre több.

kamba borult és Isten áldását kérte rám, amiért végre megírtam, hogy az élelmiszerkereskedők mindig emelik az árakat. Viszont Papetár Gyula, a fűszeresem azt kifogásolja, hogy a borbélyokról sohasem írunk, úgy látszik szubvenciót kapunk a Fodrászok Szakszervezetétől.

— Olvastam azt a verset — mondja Sanyi, a pincér, — valami Halupka írta. Hát ilyesmit nem szabad kinyomatni. Igazán csodálom.

A főpincér ellenben:

— Annyit röhögtünk otthon azon a Halupka-versen, hogy egymás hasát fogtuk.

Alá-aláírogatom a nevem sokszor, hadd tudja a világ, hogy élek. Ilyenkor — illemből — minden ismerősöm az én produkcióimmal foglalkozik. Dícsérik, csepülik. Hugom, Sárika, azt mondja, én vagyok a legnagyobb humorista a Podmaniczky-utcában. Bátyám, Zakariás, arra bíztat, menjek más pályára, ne erőltessem a dolgot. Ha nem írom oda a nevem sehova, minden rosszat nekem tulajdonítanak. Meg bolondít a közvélemény.

— Ki írta a multkor a Matyiban azt a krokit a tojáshéjról? — kérdi barátom, Frici.

— Én!

— Hát az remek volt. Gratulálok.

Másnap ugyanezt kérdi más.

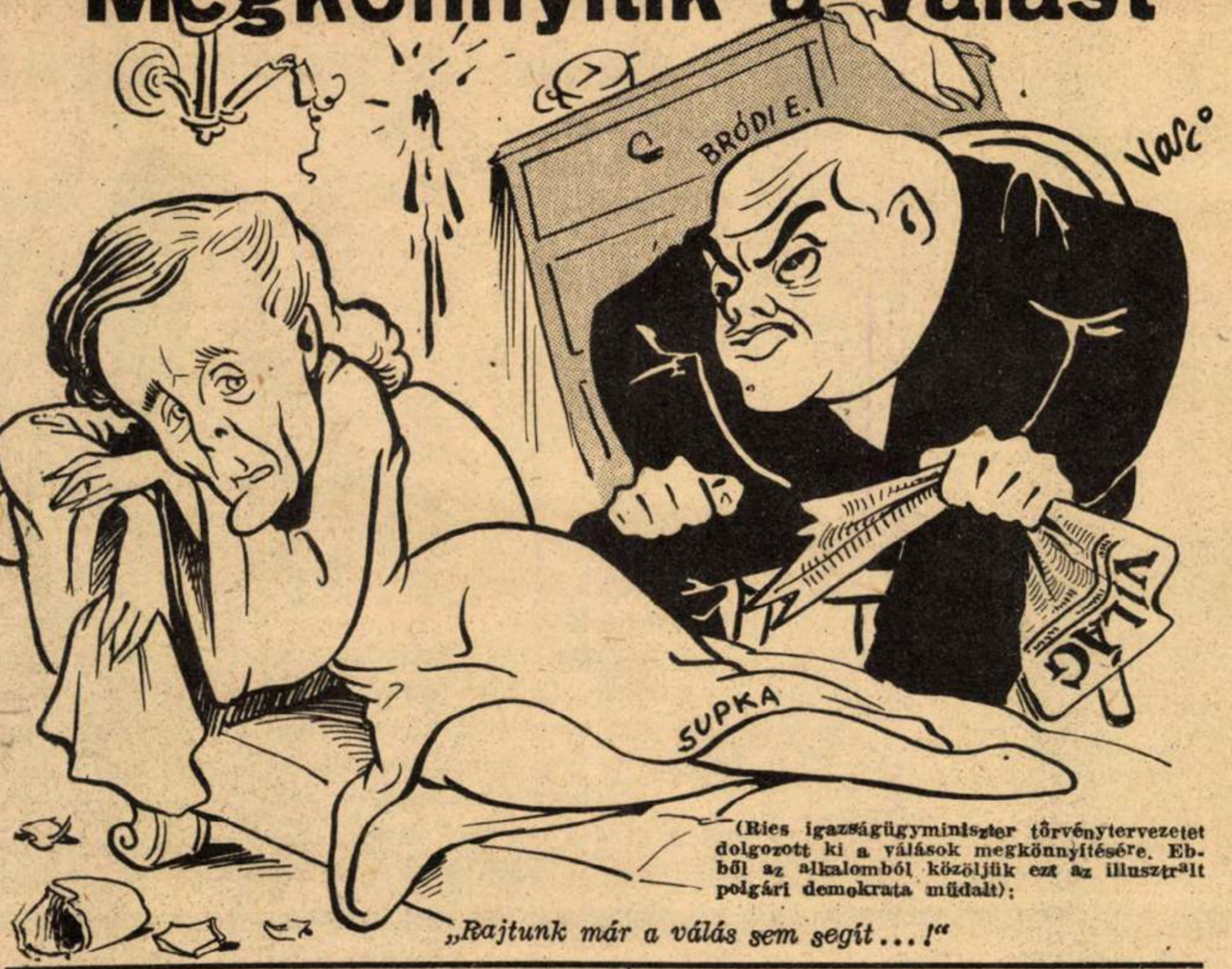
— Én írtam! — közlöm büszkén.

— Nahát! Ilyen egy pocsék cikket!

Hát ez a közvélemény. Csoda, ha ezekután semmit sem írok alá?

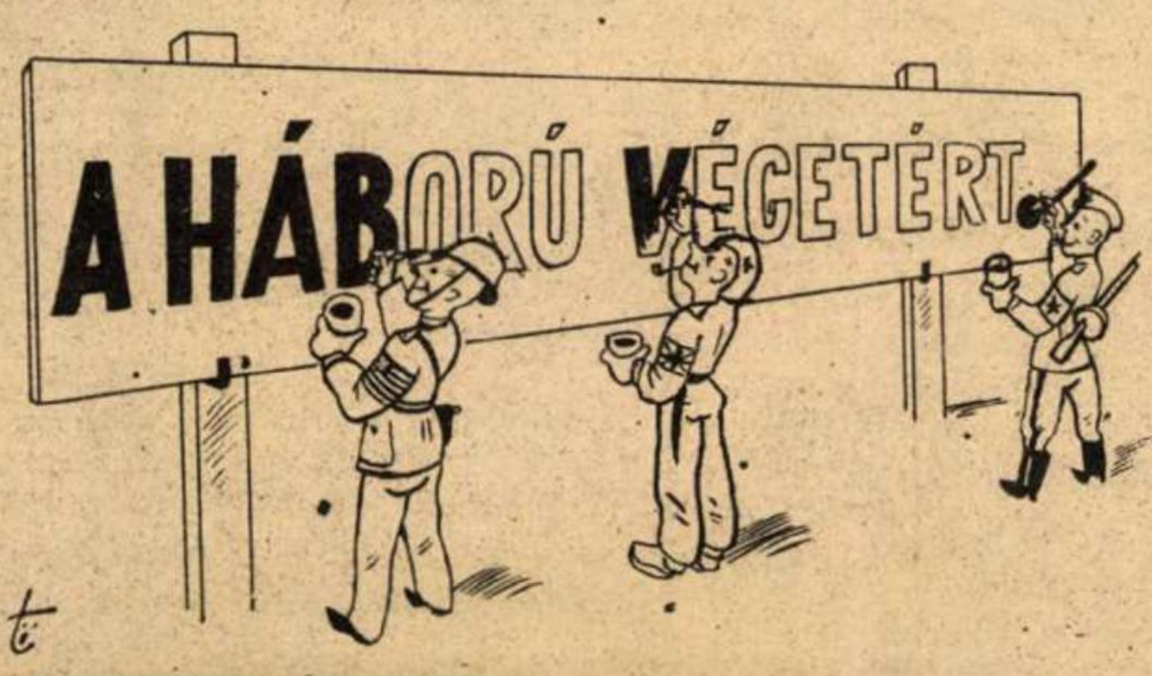
Tabi László

Megkönnyítik a válást

(Ries igazságügyminiszter törvénytervezetet dolgozott ki a válások megkönnyítésére. Ebből az alkalomból közöljük ezt az illusztrált polgári demokrata műdalt):

„Rajtunk már a válás sem segít ... !"

Egynapos vicc

Az egynapos csecsemő dajkája örömmel jelenti a fiatal anyának:

— Huszonöt éve vagyok dada, de ilyen gyereket még nem láttam. Ataludta az egész éjszakát, anélkül, hogy egyszer is akart volna valamit.

Mire a boldog anya:

— Érdekes, máris menynyire hasonlít az apjához!

Kezdődik a tanév

Pistuka egyetlen gyerek.
Roppant vigyáznak persze rája
És egész nap kényezteti
A papája és a mamája.

Már iskolába sem mehet,
Hogy ne üljön a sok gyerekkel,
Egy saját és külön tanárhoz
A szobalány kíséri reggel.

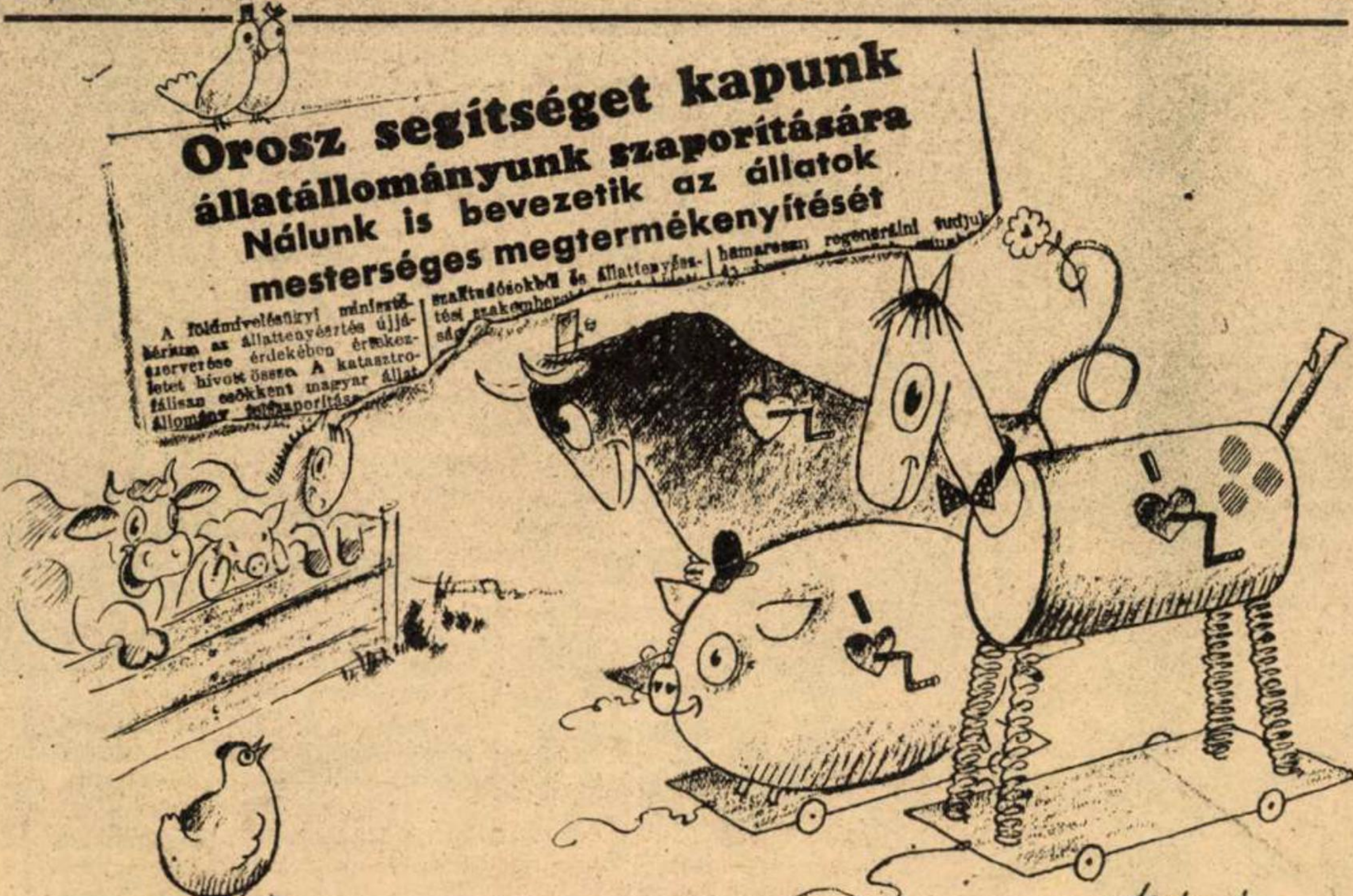
A dolog rém előkelő
És exkluzív és persze — drága!
Most folyton henceg Pistuka:
— Feketén járok iskolába!

A 7 legszomorúbb vicce

— Igazán boldog vagyok, hogy most már atomokra tudjuk majd bontani az anyagot...

— Miért örül ennek olyan nagyon?

— Na hallja? Be tudom majd osztani a cukoradagomat.

TYÚK: Uram, kakas nincs?!

Egy ing naplójából

1936 augusztus 2.

Ma megvettek. Fehér vagyok, mint a hó. Gazdám rokonszenves fiatalember. Kicsit izzad. Nem baj. Legalább könnyebben kiizzadta az áramat.

1938 október 6.

Ma szörnyű dolog történt velem. Mérges, fortyogó, forró lébe tettek, a „vegytisztító" nevű pokolban. Megszáradtam, kivasaltak. Amikor a tükörbe néztem, nem ismertem magamra. Zöldre festettek!

1939 június 6.

Valami baj lesz velem... A gazdám állandóan féltéglával veri a mellemet és ilyeneket kiabál: Kitartás! Jövünk!

Én így nem tartom ki! Kilyukadok, ha ilyen vadul ütöget.

1944 október 16.

Hosszas hevertetés után ma ismét elővett a gazdám. Szavai után ítélve most mindig engem fog hordani. Az Andrássy-út 60. alatt lakunk.

1945 március 17.

Szörnyűség! Ujra elvittek a pokolba. Vörösre festettek. Baloldalom komoly veszélyben forog; mert gazdám most már egész téglával veri és ilyeneket kiabál: „Nekem mondja? Az öreg földalatti mozgalmárnak?!" Vagy: „Én, mint az Igazoló Bizottság elnöke..."

1945 május 8.

Kilyukadt a könyököm, mert ott jöttek ki már a jelszavak...

1945 augusztus 22.

Ismét az Andrássy-út 60-ba kerültem. Ide hoztak. A gazdámmal együtt.

1945 augusztus 24.

Átképzem magam kilincspucolónak. Fényes karrier áll előttem.

(Vége az ingnek és vége a naplónak.)

Gy. L.

Kényszermunkán

— Mi az? Te magad sodrod a cigarettát?

— Igen. Az orvos egy kis testmozgást ajánlott.

Szegény utas...

Kacsirek elmegy otthonról. A felesége — fiatal házasok — utánaszól:

— Nehogy menetközben ugorj fel a villamosra!

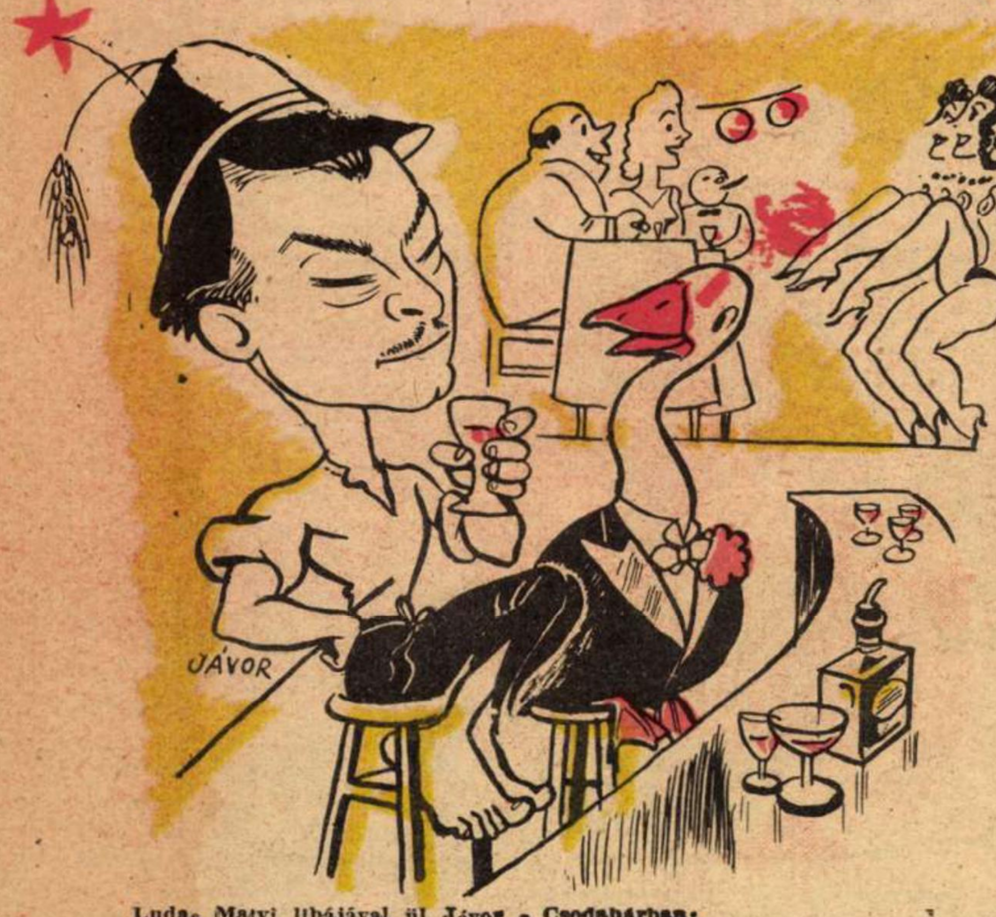
— Te csacsi! Örülök, ha a megállónál fel tudok szállni.

Japánban

— Maga nem követ el harakirit?

— Csak hétfőn. Vasárnapra mozijegyem van.

A lap rovataiból Ludas Matyi Matinét rendez

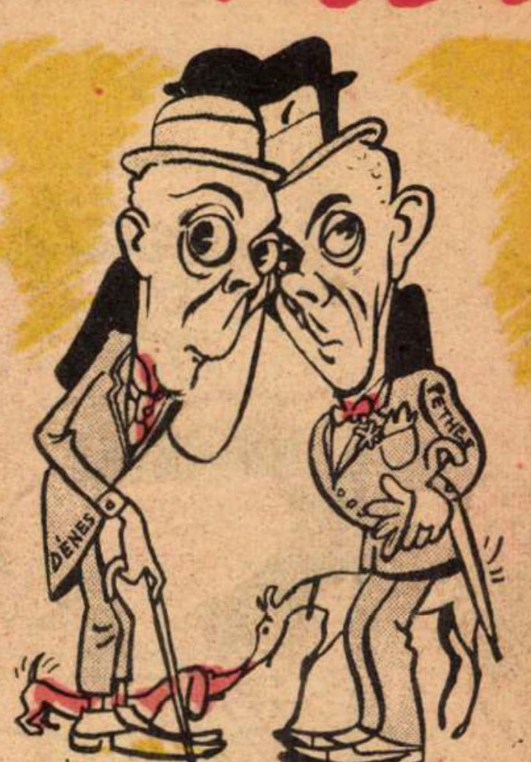
Ludas Matyi libájával ül Jávor a Csodabárban;
Jól jegyezték ma a libát fenn a tőzsdén — csoda árban.

Mese a gerlicéről

Hol volt, hol nem volt, a Fővárosi Operenciás tengeren is túl volt egy vadvirágos rét, azon éldegélt egy kis gerlice. A rétet az elöljáróságon igényelte, de nem ért semmit vele. Mert mit nyujt ma egy rét? Pár szál vadvirágot, más semmit. Régente a kirándulók szalámihéjat, szardiniásdobozt hagytak ott a réten. Ma ilyesmiről szó sincs. Kinek telik ma szalámira, vagy szardiniára? Ha akad is ilyesmi némely szerencsésnél, az üres dobozt se dobja el, hanem elteszi emlékül.

— Gyűlölöm a vadvirágos rétet, — búgta elkeseredetten a gerlice —, már csak a színe miatt is: mert ez is zöld, mint az ingek színe a vadvilágos nyilas korszakban.

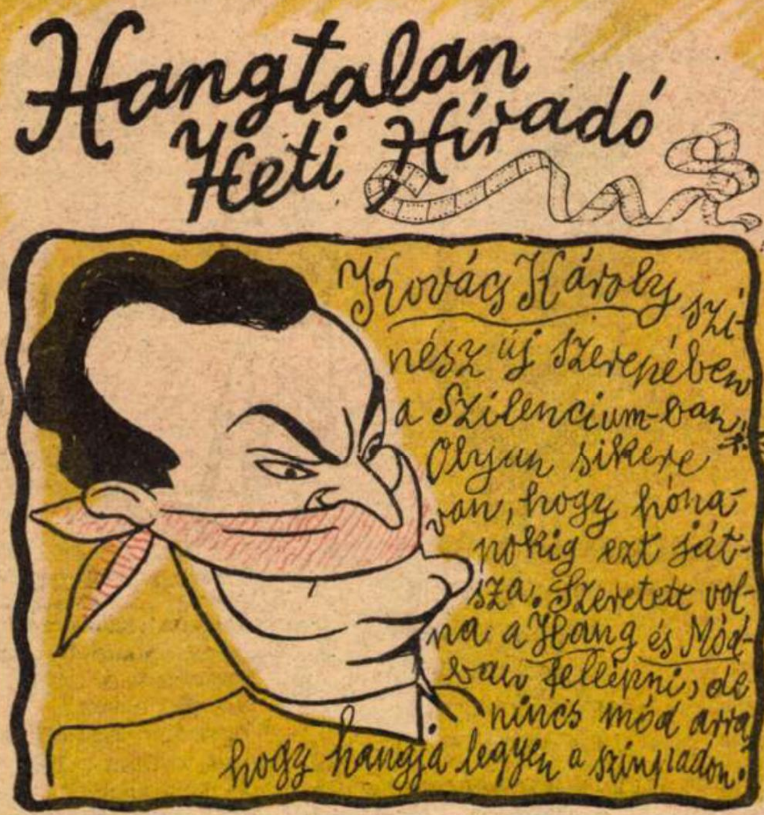
hogy milyen szerencséje van a szegény Madách Szinháznak. Beszakadt a tetője.

— No, és kérlek?

— Végre így legalább nálunk is *befolyt* valami. Na szervusz, kérlekalásan...

Kuksi legyek, ha nem igaz,
Lefőz engem Ludas Matyi;
Veszek feketén egy libát
S én leszek a Ludas Latyi.

Feleky Kamill művész úr
Matinékon a jó Emil,
Nyilván itt is sikert arat
A remek Feleky Kemil.

A LEGIFJABBAK SZÍNÉSZ SZABAD SZAKSZERVEZETE SEM ELLENZI A GÁZSIEMELÉST, VÉGTÉRE A PÉNZNEK NINCS SZAGA.

Gyerünk, gyerekek, gyorsan gyakoroljuk!

„Feldedet adtad fejér lovon,
Fivedet aranyos féken...“
Míg ezt az üzletet iderovom,
Iskolám ködlik fel nékem.

Tankó tanár úr, ó te tulok,
„Betűrím!“ bömbölted bőszen.
Fülemmel multam felé fordulok,
Hogy versemet furára főzzem.

Modernné módosult a betűrím:
„Fegyházba a feketézőt!“
Révai Rózsefünk riadta, ím,
Dícsérni dehogy nehéz őt

Áldásom rebegem Révaira:
Józsikám, jó ez a jelszó!
Tedd talán hozzá még, hogy „Ca ira!“
S nógatva nagyra növelsz, ó!

Mozdulni merek már s most makacson
Kövérebb kosztot kívánok,
Mert rágódtam rossz rozsos ragacson,
S zsaroltak zsírral zsiványok.

Vége van ennek, Révai szól,
S fordul a kocka a tőzsdén,
Erőt merítve a szavaiból,
Hadd énekelem meg a hőst én:

Révai a fektezőre ront,
S vígabbá válik a vásár,
Döntsük le drónjáról Napóleont,
S Fogyasztó Frigyes a császár!

S alliterálunk majd tovább ekép
(És ettől rend lesz valahára):
Fogjuk be fegyházba a feketét,
S függesszük fejjel a fára!

Gábor Andor

JÁTÉK A KASTÉLYBAN

Molnár Erik műve Molnár Ferenc után szabadon

Molnár Erik népjóléti miniszter igénybe veszi a főúri kastélyokat a dolgozó gyermekei részére.

Nem drágul
a lámpabél és a monokli-tok!

Ha a polgármester az utolsó pillanatban közbe nem lep, a BSzKRT felemelte volna a tarifát 5, avagy ki tudja. talán 6 pengőre is. Szerencsére az erélyes közbelépés megteremtette gyümölcsét s ha az élelmiszerek ára emelkedést mutat is, azonban örömmel közölhetjük, hogy illetékes helynek sikerült megakadályoznia a

lámpabél és a monokli-tok

drágulását is, amit a főváros közönsége osztatlan tetszéssel fogadott. Ugyancsak változatlan áron juthat a nagyközönség továbbra is pipaszurkálóhoz, kalaptartó gumizsinórhoz,

szemöldökcsipeszhez

és könyvolvasójelhez. Nemkülönben szenzáció, hogy a

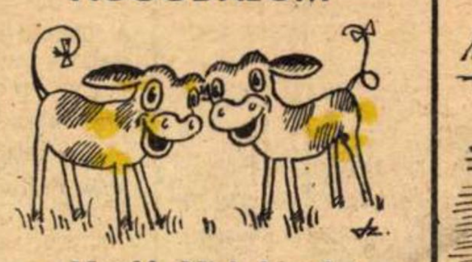
zongoraláb alá való üvegkorong

ára 10 pengőről 9 pengőre esett.

Nincs lakás

Most már elhiszem — szólt Kacsirek
Hogy nem kaphatok lakást, lássa,
Beszéltem egy lakásügynökkel,
S kisült, hogy neki sincs lakása.

AGGODALOM

— Mondd, Mici, hiszel te a lélekvándorlásban?

— Miért kérded?

— Mert azt hallom, hogy a halálunk után őzek leszünk...

Büszke férj

— Remek asszony a feleségem. Rengeteg üvegcseréppel mozdítja elő az üveggyártást...

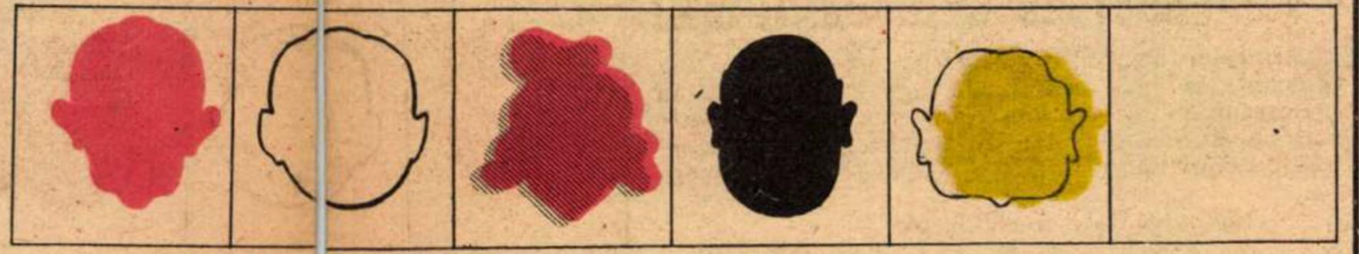
— Gyűjti?

— Nem. Poharakat vagdos a fejemhez.

Szépen halad a terménybeszolgáltatás

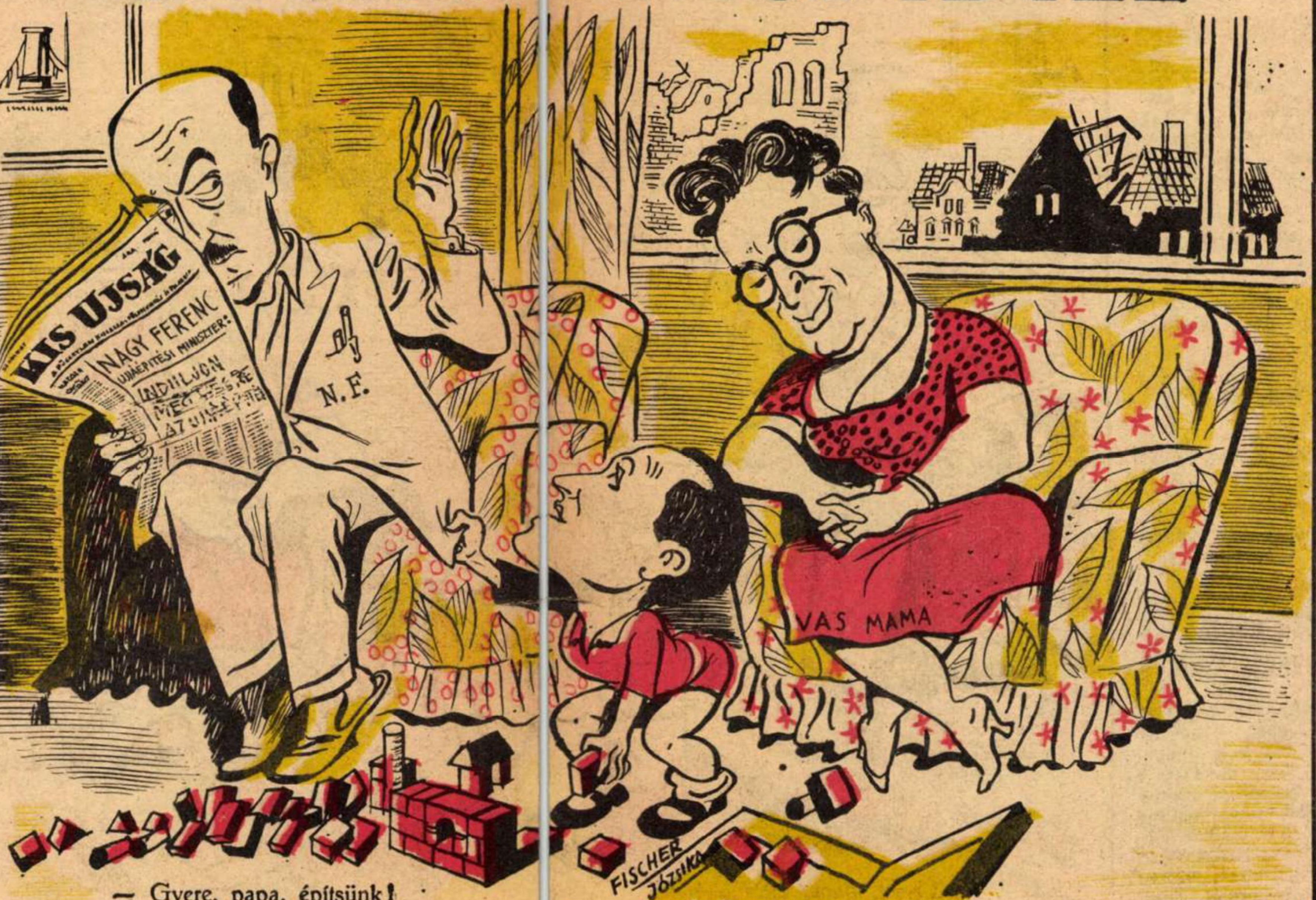
A termények beszolgáltatása országszerte nagy tempóban folyik. Nem vonja ki magát ez alól se Péter, se Pál. A *Ludas Matyi* értesülése szerint kitünő politikai rendőrségünk is eleget tett a terménybeszolgáltatási kötelezettségnek és szintén beszolgáltatott egy *kis lisztet* a Népbiróságnak: Liszt Nándor náci-költőt.

Ludas Matyi színjátéka 6 képben:

Vörös	Fehér	Barna	Fekete	Sárga	Ezt
János,	Artur,	Anci,	Pál,	Ferenc,	a helyet üresen hagytuk,
aki a méregtől is vörös a háta mögött végbemenő reakciós dolgok miatt	aki nem politikus, de szintén sokat	aki nem a strandon lett ilyen szep barna	aki már nem feketén énekel	aki nyilas korában már zöld is volt	mert X. Y., akinek képét itt közölni akartuk, közben

ÚJJÁÉPÍTÉSI IDILL

— Gyere, papa, építsünk!

— Már itthon se hagytok békét ezzel a rögeszmével?

Megdöntötték Faizulin kapitány 100 kilométeres úszórekordját!

Gyurek Csaba magántisztviselő 6 hónapja úszik az ár ellen:

Még nagyon is emlékezetes, hogy dr. Iszkander Faizulin, a szovjethadsereg kapitánya Dunaradványtól a pesti parlamentig úszott egyfolytában. Eközben csak *némi teát, csokoládét és tésztát vett magához.* Persze mindezt is úszás közben. Nos, a napokban [illegible] ben Gyurek Csaba magántisztviselő és kijelentette, hogy Faizulin eredményét megóvja, mert ő ennél sokkal különbet ért el: 180 napja úszik egyfolytában az ár, pontosabban az árak ellen.

— Február közepén

startoltam

a Teleki-téren egy szmokinggal. A start sikerült, egyenletesen tempózva jutottam el március elejéig. Ekkor

néhány fehérneműt

vettem magamhoz, ettől erőre kaptam és bár valamivel lassabban, de elértem az áprilist. Feleségem és gyermekeim lelkes éljenzése közben

egyre csak úsztam

tovább. Sajnos, a gyomromba görcs állt és átmenetileg válságos helyzetbe jutottam. Már már úgy látszott, hogy

összecsapnak

fejem felett a hullámok, amikor az akkori közellátási miniszter kijelentette, hogy

lesz minden

bőven. Ezt

a tésztát

is bevettem és kitartóan úsztam, egyre csak tempóztam tovább. Roppant erőfeszítésembe került, hogy valahogyan

a felszinen

tartsam magam. Sokszor már úgy volt, hogy összeütközésbe kerülök az örvénnyel, de szerencsém volt. Kizárólag babon és borsón éltem,

a szabályoknak

megfelelően természetesen azt is

vízben ettem,

feleségem ugyanis, aki nem motorcsónakon, hanem zongorán kisért, zsírt nem tudott szerezni. Teljesen elgyengülve és lefogyva a napokban érkeztem meg a

Garay-téren keresztül

a Margit-hidhoz, ahol az ottdolgozó szakmunkások

roncsaimat felemelték.

Az orvosok szerencsére idejében megérkeztek, néhány húsjeggyel és napraforgó-olajjal szagtalanított főzelékkel magamhoz térítettek, s így most már kinn vagyok a vízből.

Eddig tart Gyurek Csaba beszámolója rekordúszásáról. *A minisztertanács fog dönteni arról, hogy rekordja hitelesíthető-e, s hogy mivel lehetne a jövőben megelőzni a hasonló rekordokat?*

(tabló)

Megnyilt a Madách-színház

A nagy razzián

— Honnan van magának hat zsák cukra?

— Tetszik tudni, én évek óta szaharinnal iszom a kávét...

A Szociáldemokraták kongresszusán

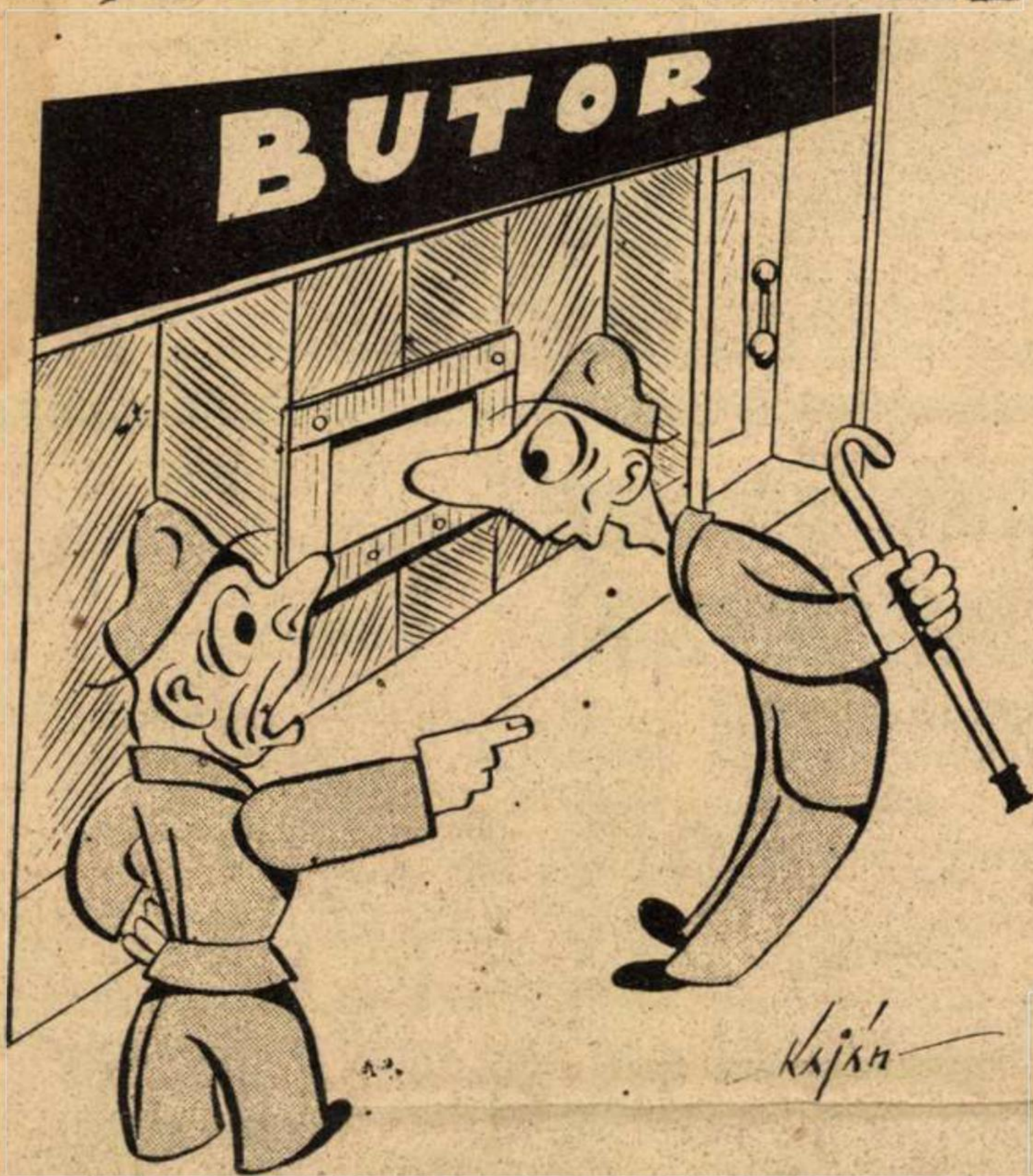

Peyer Károly azt akarta, hogy ezentúl a Vörös Ember jobbról bal felé üssön. Lapzárta után jelentik, hogy a műfordítási művelet nem sikerült s a Szűrszabók Szakszervezetének indítványára Peyer szűrét kitették.

— Vonatkozik ránk is az 50%-os emelés?

Pesti kirakat

— Már negyed órája áll a kirakat előtt! Nem gondolja, hogy más is meg akarja nézni?

Azt szeretné tudni komám, sok öröm van-e abban, ha valakit mostanság miniszterré választanak.
Hát majd megmagyarázom!

Egy kis vidéki társaskörben minden évben új elnököt választanak. Amikor Hacurekre került a sor, nem akarta elvállalni az elnökséget.

— Mi az Hacurek úr — kérdezte a falu bírája — maga miért nem akarja elfogadni ezt a tisztséget!

— Mert jobban ismerem az embereket, mint maga?

— Hát ezzel meg mit akar mondani?

— Hogy ezek csak azért választottak most engem elnökké, hogy jövőre bukott elnök legyek...!

Maga meg arra kíváncsi, szaktárs, hogyan tud megélni az emberek nagyrésze annyi keresetből, amennyit a közmunkamegváltási íven feltüntet.
Figyeljen csak ide, majd elmagyarázom!

Péterke nagyon szereti a meséket, anyukája ezért arra is megtanítja, hogy mi a mese, Azután, hogy megbizonyosodjék, felfogta-e a gyerek, amit a meséről mondott, megkérdezi:

— Mondd meg szépen, Péterkém, hogy hívják azt az írásművet, melyet csak úgy kigondol az ember és semmi komoly alapja nincs.

A gyerek ártatlan szemecskéjében felcsillan az öröm, amikor kivágja: — Azt az írásművet adóvallomásnak hívják!

VILÁGTÖRTÉNELEM

Ludas Mátyás egyetemi ny. r. tanár előadása

Keletkezése

A világ teremtése csak hat napig tartott. Ez meg is látszik rajta. Mikor készen volt, az alkotója megcsóválta fejét.

— Nevezzük Világnak, — mondta.

Elnevezését valószínűleg a Világ című lapról nyerte, amely a Polgári Demokratapárt orgánuma.

A teremtés koronája

A teremtés koronája az ember. A német ember a teremtés papír koronája, az 1920-ban jegyzett zürichi árfolyamon. Az ember már évezredek óta két lábon jár. Újabban, a villamosokon a mások két lábán

Hüllők és erdők

Az ember előtt óriási hüllők éltek a földön. Ma már az óriási hüllők mellett néhány ember is akad. A politikai rendőrség azonban *nem ezeket* az embereket keresi.

Le a fáról

Az ember kezdetben fán élt; ma már csak a fakereskedők élnek a fán. Az első ember pontosan ma százezer éve jött le a fáról, hogy megindítsa a kultúrálódási és civilizálódási folyamatot, amelynek Hitler és Szálasi lett a vége Ha előrelát, biztosan ész nélkül visszamászik a fára. Az emberek nagyon jól táplálkoztak akkoriban. A nagy barmokat levágták; ami arra enged következtetni, hogy már akkor is lehetett sajtó.

Kőkorszak

A kőkorszak onnan kapta a nevét, hogy egyik ősapánk egyszer hatalmas gyémántdarabot talált, azt meglátta egy kis ősnő, odalépett és azt mondta kacéran:

— Ez nekem kő.

Bronzkorszak

A bronzkorszakban már nagyon nekiügyesedtek az emberek. Éppencsak hogy rádió nem volt és házasságkötés.

És mégsem voltak boldogok.

Egyébként ez a korszak valószínűleg este volt. Ez abból következtethető, hogy gyakran hallani a Körúton úgy tíz óra tájban bronzhajú nőket így nyilatkozni:

— Na, mindjárt tíz óra, kezdődik a mi korszakunk.

A legrégibb kultúrák

A legrégibb kultúrák a földön: az egyiptomi, a kínai, az asszíriai és a babiloniai, de ezekről nincs mit mondani. Az asszíriai és babiloniai elpusztult, az egyiptomit pedig hamisítják. Eperfalevelet töltenek aranyvégű hülznibe.

A Nagy Hódítók

A Nagy Hódítók kora következett. Ezek mindent elfoglaltak. Az ásatások során például napfényre került egy Julius Caesar korabeli római mellékhelyiség, amelyre fel volt írva: ELFOGLALVA. Bizonyára azt is Julius Caesar foglalta el.

Puskapor

Új korszakot jelentett a világ történetében a puskapor feltalálása. Ezt állítólag Schwartz Berchtold találta fel. Lehet; mindenesetre bizonyos, hogy a közmunkarendeletek készítői semmiesetre sem.

Amerika felfedezése

Amerika felfedezése nagy esemény volt az emberiség életében. A világhírű Kopinics Jenő ükapjának ükapja boldogan sóhajtott fel:

— Na hálistennek, lesz hová szökni az ükunokám ükunokájának.

India

Indiában már akkor voltak majmok és dögkeselyük, amikor Pesten még hírük sem volt a nyilasoknak. A kaszt rendszert egyébként valószínűleg tőlük vettük át, amit a *kasztni* szó is mutat.

Hitler

A világ történelmére Hitler Adolf is rányomta bélyegét. A Káin bélyegét. Volt neki egy tulajdonsága, ami Julius Caesarból hiányzott: a bajusza. Ha gyermekkorában gyógykezelik, karriert csinálhatott volna: vámhivatalnok lehetett volna belőle Braunauban.

Az utolsó

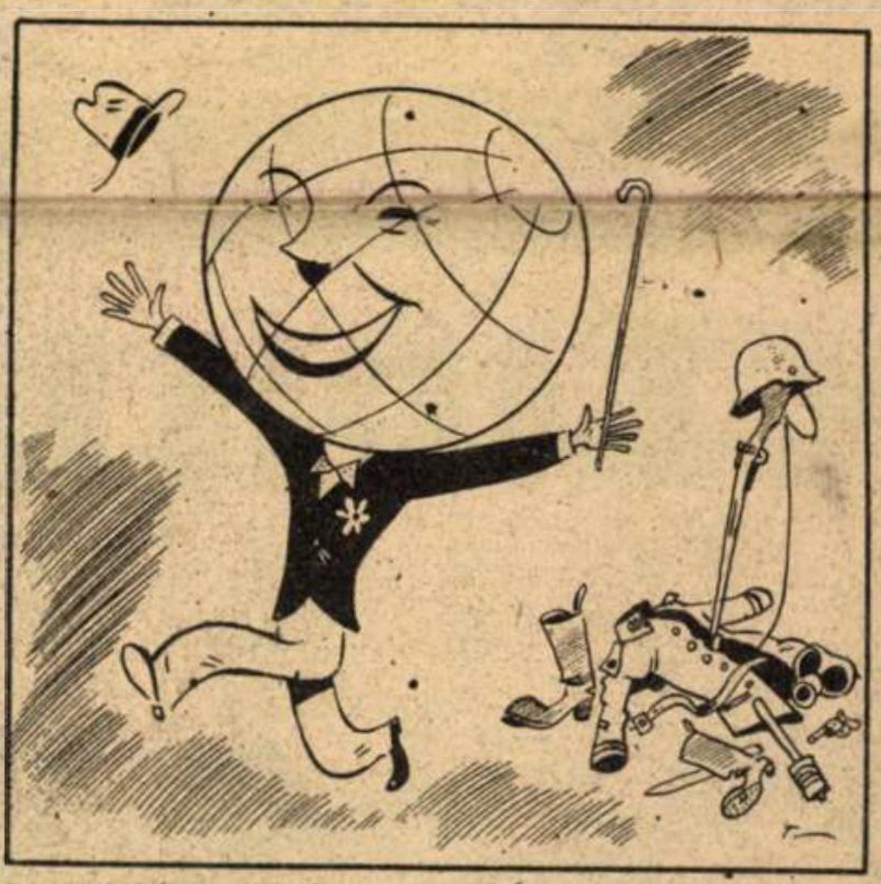
Az utolsó, akiről meg kell emlékeznünk, Szálasi Ferenc. De még milyen utolsó! Róla még 20 év mulva is beszélni fognak az emberek. Ilyenképpen:

— Nemsokára tárgyalják Szálasi bűnperét.

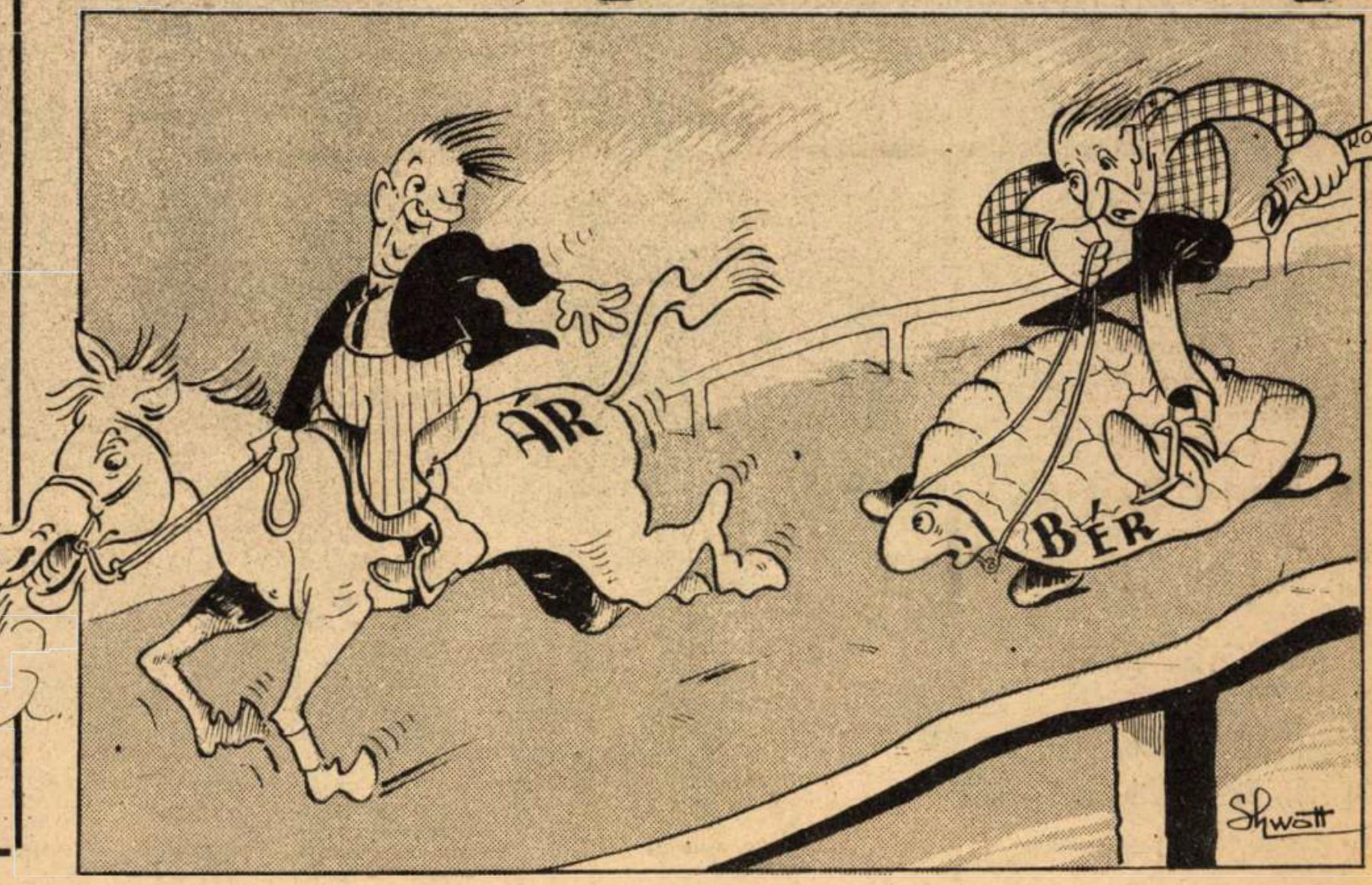
— Szálasi, Szálasi... Ki is volt az?

Gergely Miklós

Ujra civilben

Tisztességtelen verseny

Igazolták a menyasszonyomat

Menyasszonyom mindenáron férjhez akart menni. Próbáltam lebeszélni, de hiába minden. Meg akarja lepni magát a huszonhatodik születésnapjára.. Ez az a meglepetés, amitől félek.

Arám multjára vonatkozólag ugyanis több momentum merült fel, mely azt mutatja, hogy ez a múlt hosszu, de zavaros.

Az igazság felderitése végett menyasszonyomat a most alakult, házasság előtti igazolóbizottság elé állitottam. Az adatokat bejelentettem és hat hét mulva kitűzték az igazolás napját. Ez a hat hét boldog volt és nyugodt, csak nagyon gyorsan telt el. Menyasszonyom végig a nyakamon lógott, kapujában viszont egy cédula is a következő felhivással:

> **Az igazolásról szóló ilyen és ilyen számú rendelet alapján az e házban lakó F r i g I d a, foglalkozása jéggyári tisztviselőnő most kerül az igazolóbizottság elbírálása alá.**
>
> **Felhívjuk a ház lakóit, hogy amennyiben valaki neve zettnek kacér vagy kimondottan férfibarát, illetőleg erkölcsellenes magatartásáról bármilyen adatot tud (fénykép, levél, gyermektartási-per végzés, orvosi bizonyitvany, stb.), azt n é v t e l e n l e v é l b e n az igazolóbizottság elnökéhez, P o r n o g R á f a e l h e z azonnal juttassa el.**

Pontosan 247 bejelentés érkezett. A legérdekesebb az, hogy mind más férfi nevét tartalmazta. Idám mentségere legyen mondva, hogy a 247-ből 80 egy levente századból került ki. Ezenkivül egy labdarúgócsapat is szerepelt 13 taggal. (11 játékos, 2 tartalék). Ezekután a legnagyobb bizakodással mentem el a kitüzött tárgyalásra. Meglepetésemre a bizottságban helyet foglalt házbizalmim, Ravasz Rudolf textil nagykereskedő is. Arámat a sok terhelő bizonyiték ellenére igazolták. Nyomban megkapta az igazolás jelképéül szolgáló utalványt egy fehér ruhára és egy csokor liliomra. (Mindezt az én költségemre.) Mint később megtudtam, a házbizalmim szavazata döntötte el az ítéletet határozott káromra.

Most futott be a 248.-ik névtelen levél, melyben „egy jóakaróm" közli, hogy Idám bizalmi viszonyban volt a ház bizalmival is, valamint, hogy sorra látogatta lakásukon a bizottság tagjait, akik mind azt bizonyították, hogy ártatlan **v o l t.**

Ennyit már én is tudtam.

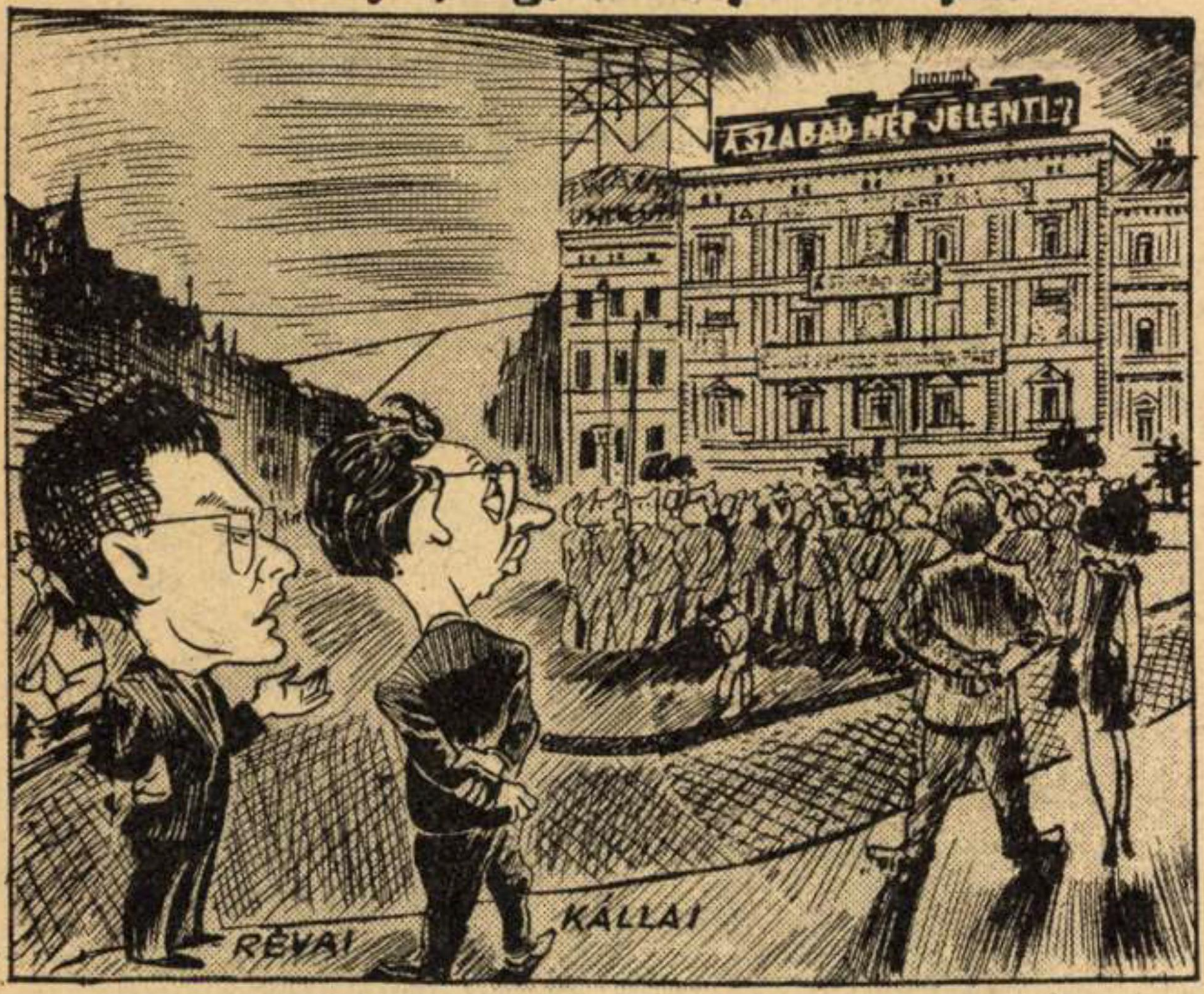
Az igazolóbizottság csak megerősitette — gyanumat.

—vacs

Kinn a bárány, benn a Farkas

A Szabad Nép villanyujságjának premierjén

KALLAI GYULA: Józsikám, ez a lap egészen felvillanyoz. Végre egy ujság, amihez nem kérnek tőlem papirt.

A legutóbbi minisztertanács, módositotta a házassági jogot!

Végre! A házasfelek kétévi házasság után, közös megegyezéssel felbonthatják a házasságot.

Kár, hogy nekem még soha semmiben nem sikerült közös megegyezésre jutni nőm önagyságával.

Igaz, hogy van más lehetőség is. Egyszerűen, azon a címen kérem a házasság felbontását, hogy elmebajos vagyok. Hogy ezt bizonyítani kell? Ugyan kérem! Minek ide külön bizonyíték? Nem elég, hogy megnősültem.?

Azért akárhogy is vesszük, még mindig elég komplikált a dolog. Nem mondom, van némi haladás a multtal szemben, de mire jó a két év és miért kell a közös megegyezés? Ez csak megnehezíti a dolgot. Egyébként elárulom, hogyan lehetne tökéletesen megreformálni a házasságjogot.

Könnyítsék meg a házasság előtti válást.

Rex.

Távollátóknak

(Ezek a viccek távolról sem azok; közelről nézve egyszerű igazságok)

1.

— Látja, az ott egy feketéző.
— Miből gondolja?
— Egy pár zoknit vett magának?

2.

Egy japán főhadnagy mérgelődik:
— Nem találom a fegyveremet.
A csicskása töpreng:
— Úgylátszik, letette valahol....

3.

— Hogy ez az óra?
— Tizezer pengő.
— Es ez?
— Tizenegyezer.
— Dehiszen ez ugyanolyan, mint a másik.
— Na és? Nem olvasta, hogy minden órával emelkednek az árak?

BRAVÓ!

— Remek tempóban folyik az újjáépítés!
— ?
— Alig határozták el az egyik híd építését, már ígérik a másodikat.

Találós kérdés

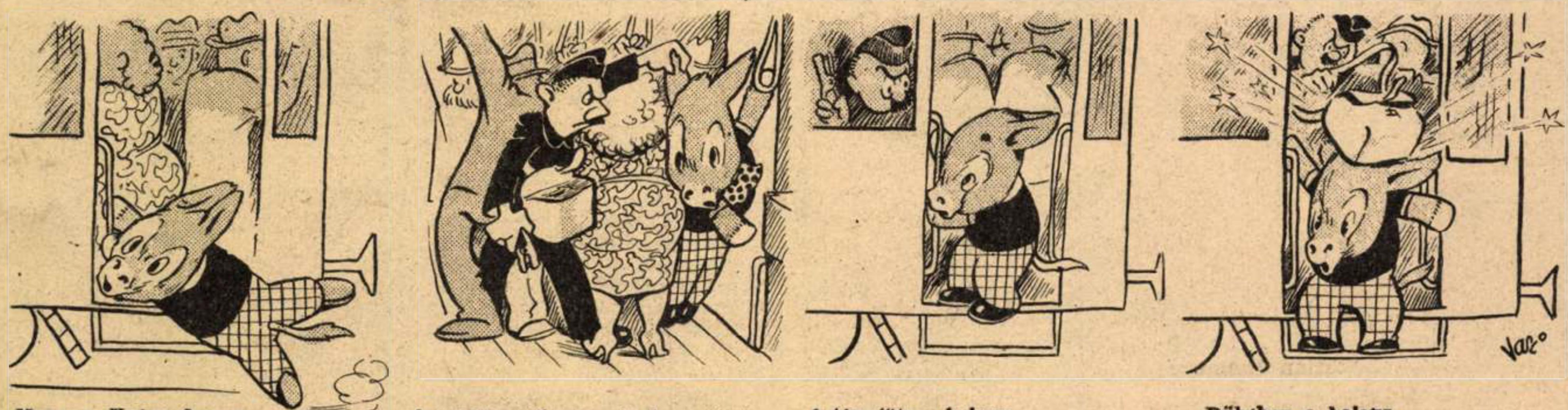
Melyik a legdemokratikusabb ruhadarab?

Amelyik a csüggedőket felemeli, a széthúzókat összetartja, a hatalmaskodókat elnyomja

(Amazon melltartó)

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten VII.

KUKSI ÉS A BESZKÁRT

Megy a Kuksi 6-oson,
Földig ér a lába,
Mert lógnak az utasok
Pesten mostanába.

Azt hitte már szegényke
(Annyira préselték),
Arccal a Beszkárt felé
Leheli ki lelkét.

Aztán jött a kalauz,
Bennem ez nem tesz kárt, —
Szólt Kuksi és lelépett —:
Pá magának, Beszkárt!

Dühében a kalauz,
Mi telhetett tőle:
Nagyot ütött botjával
A szamár fejére.

1001 éjszaka 1945-ben

A Szultán, akit alattvalói Minden Földek Parancsolójának, nagyvezirjei Világ Fényességének, feleségei pedig Cicamókusnak szólították, nem tudott aludni. Az altatóktól, amelyeket a háború alatt Németországból importáltak, még sokkal éberebb lett. Sorra próbálkoztak az orvosok és varázslók, hogy elaltassák, de egyiknek sem sikerült és a

Szultán sorra lefejeztette őket. Nagy fejetlenség támadt; a Szultán környezetében már több embernek nem volt feje, mint amennyinek volt. Ekkor jelentkezett a Vezir szépséges leánya, Seherezáde.

— Majd én álomba meséllek, Világ Fényessége — mondotta és mindjárt el is kezdte. — Élt egykor Bagdadban egy óriás. Akkora volt, mint a nagymecset tornya háromszor.

— Uhüm, — bólintott a Szultán.

— Annak volt egy szárnyas lova...

— Uhüm — bólintott a Szultán.

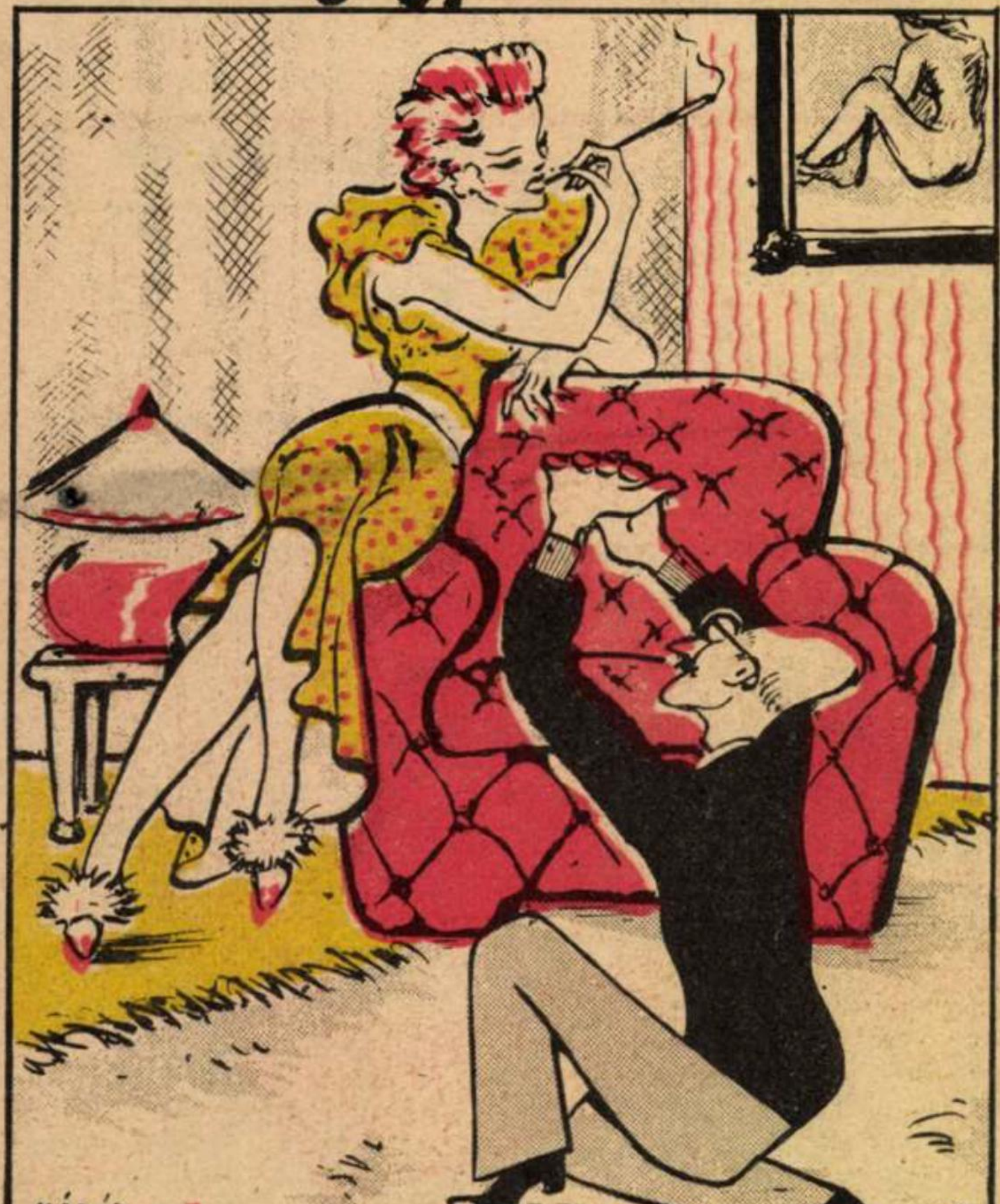
— És egy hűséges felesége.

— Megállj, leányzó, — hördült fel a Szultán. — Hülyének nézel? Az óriás rendben van. A szárnyasló rendben van. De olyat ne próbálj nekem bemesélni, hogy valakinek hű felesége volt! Jövel, hóhér!

— Türelem, Szultán, — mosolygott szeliden Seherezáde. — Az asszony nyolcvanéves volt és öklömnyi bibircsó volt az orrán... Hát ez az óriás egyszer felpattant a lovára és elrepült Budapestre. A várost gyönyörűen újjáépitették a lakosai...

— Ujjáépitették a lakosai? — kacagott a Szultán. — Jól van, Seherezáde. Ezt aztán mesélheted nekem...

Itt a megegyezéses válás!

— A felesége leszek, Frici... Remélem, meg fogunk egyezni...

Egy Napoleon emlékiratai

Nehezen jöttem a világra. Mielőtt megszülettem, gépekkel kegyetlenül verték, de azután arany életem lett. Később karriert csináltam, egyre emelkedett hírnevem és az áram. Évekig egy fűszeresnél laktam a baloldali szekrényben. A mult évben a szélsőjobboldalra kerültem, egy nyilasnak adtak megőrzésre. De az nem adott vissza a fűszeresnek. Egyszerűen ellopott. Erre jutalmul kinevezték igazolóbizottsági elnöknek.

Megkezdődött vándorlásom korszaka. A tőzsde udvaráról egy henteshez, majd újra a tőzsdére kerültem, negyvenöt espressón és ötven kávéházon keresztül kétszázszor vissza a tőzsde udvarára. Végre megpihentem egy órás bukszájában. Mellettem egy tízkoronás arany feküdt. Szép volt. Beleszerettem. Frigyünknek gyümölcse sajnos torzszülött volt. Egy Szálasi ezres... a lelencházba került. A Nemzeti Bankba szolgáltatták be...

Ismét a börzére kerültem. Elválasztottak feleségemtől és egyre emelkedtem az árfolyam ranglétráján. Császár lettem a piacon. Legutóbb megint egy tízkoronással kerültem össze. Együtt vásároltak meg bennünket. Uj gazdám mindenüvé eldugdosott, végül egy poros könyv lapjai közé rejtett bennünket.

Kíváncsi voltam, hová kerültünk. A könyv Napoleon élete volt. Unatkoztam és kiolvastam a könyvet.

Éjjel a tízkoronás suttogva kérdezte:

— Mit gondolsz, mi lesz velünk?

— Hogy veled mi lesz, azt nem tudom, de hogy sokáig nem leszünk együtt, az biztos!

— Honnan tudod? — kérdezte ijedten.

— Mert engem elvisznek Szent Ilonára, — mondtam határozottan. Tegnap olvastam...

Palásti László

Vannak még arisztokraták

— Mond kéhlek, hogy is hívják Ádám két fiát?

— Ügy tudom kéhlek, hogy Káin és Kábel.

— Nem Ábel?

— Nem kéhlek, mert később a föld alá fektették.

E heti számunkat
irták és rajzolták:

Aranyos Gusztáv	Kertész Endre
Békeffi István	Király Dezső
Byssz Róbert	Kovács György
Farkas Lujza	Palásti László
Gábor Andor	Sándor Károly
Gergely Miklós	Shwott Lajos
Gyöngyi László	Simon Zoltán dr.
Horeczky Kata	Szakmáry László
Heltai Jenő	Szegő Gizi
Hidvéghy Ferenc	Tabi László
Kaján Tibor	Toncz Tibor
Kassovitz Félix	Török János
Kádár György	Vasi

Ludas Matyi

Szatirikus hetilap. — Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztő:
GAL GYORGY

Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL

Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.

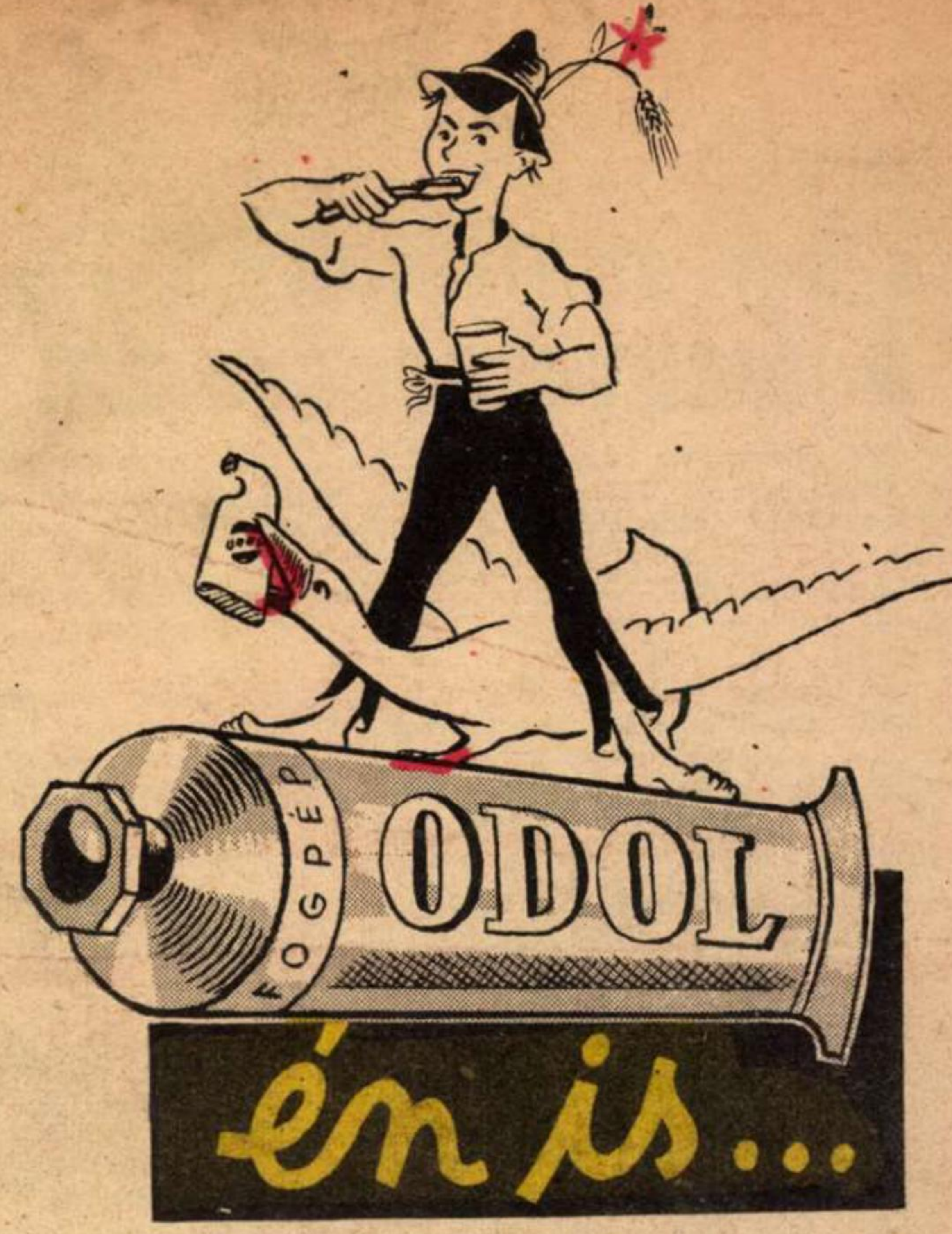
Szerkesztőségi órák: Minden hétköznap 9—1-ig.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Főbizományos: Globus hírlap és könyvterjesztő vállalat, Budapest, Nagymező-utca 26.

A szövetségesek harakirit követtek el a Tennón

Újabb utcai kaland

— Engedje meg, hogy elkisérjem, hájos ismeretlen!
— Jó, de figyelmeztetem, hogy maximált áron nem vagyok kapható!